Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

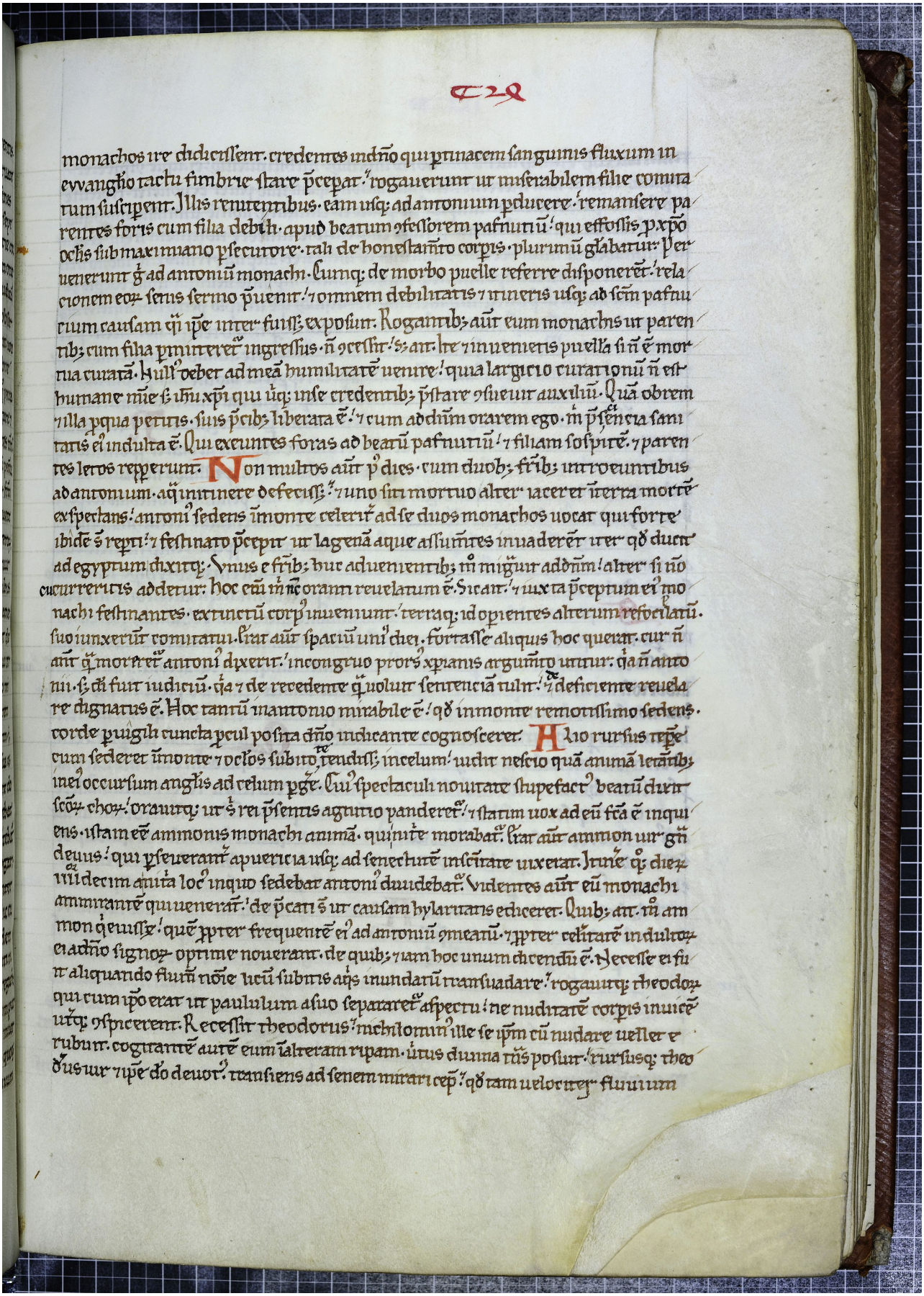

129

monachos ire dicitur. credentes in dño qui primacem sanguinis fluxum in
evangelio tactu fimbrie stare preparat. rogauerunt ut miserabilem filie comita
tum susciperent. Illis renuentibus. eam usq; ad antonium pducere. remanserunt pa
rentes foris cum filia debili. apud beatum pfessorem patrum. qui effossis pxpo
chis sub maximo pseuerore. tali de honestamto corpis. plurimum glabatur. Pe
uenerunt g ad antonium monachi. Cumq; de morbo puelle referre disponerent. rela
cionem eorum serus sermo puenit. omnem debilitatis miniteris usq; ad scm patrum
cum causam qui ipe inter fuisse exposuit. Rogantibus aut eum monachis ut paren
tibus cum filia permitteret ingressus. n recessit. sed ante ire inuenieris puella si n e mor
tua curata. Nullo debet ad mea humilitate uenire. qua largitio curationum n est
humane mte sed ihu xpi qui uq; in se credentibus pstare solet auxilium. Quam obrem
nilla pqua petitis suis pcibus liberata e. cum ad dnm orarem ego. in psencia sanc
tatis ei indulta e. Qui euntes foras ad beatum patrum. filiam sospitem. parentes
letos repperunt. Non multos aut p dies. cum duobus fribus introeuntibus
ad antonium. aq; initinere defecisse. uno sitiente mortuo alter iacere in terra mortem
exspectans. antonio sedens in monte celeriter ad se duos monachos uocat qui forte
ibidem s repti festinato preceptit ut lagenam aque assumentes in uadere ire qd ducit
ad egyptum dixitq; Vnus e fribus hue aduenientibus n migut ad dnm. alter si n o
cucurrerit is addetur. hoc eum in nc oranti reuelatum e. Sicut. iuxta preceptum ei mo
nachi festinantes. extinctum corpus inuenium. terraq; id opientes alterum refocillatum.
suo iunxerunt comitatui. Fiat autem spatium uni diei. fortasse aliquis hoc queat. cur n
aut q mortem antonio dixerit. incongruo prorsus xpianis argumento utitur. qa n anto
nio. sed dei fuit iudicium. qa de recedente quolibet sentencia tulit. deficiente reuela
re dignatus e. Hoc tantum in antonio mirabile e. qd in monte remotissimo sedens.
corde puigili cuncta peul posita dno indicante cognoscere. Alio rursus tempe
cum sederet in monte oculos subito tendisset in celum audit nescio qua anima letantibus
in ei occursum angelis ad celum pgere. Cui spectaculi nouitate stupefactus beatum diu
scorum choros. orauitq; ut sibi rei psentis agnitio panderet. statim uox ad eum facta e inqui
ens. istam ee ammonis monachi animam. qui iuste morabat. Erat autem ammon ut gn
denus. qui pseuerantem a puericia usq; ad senectutem inscitate uixerat. Intra q diem
xiiii decim anima loco in quo sedebat antonio diuidebat. Videntes autem eum monachi
admirante qui uenerat. de pcatis s ut causam hylaritatis edicerent. Quibus ant. n am
mon deuisse. quem pter frequentem ei ad antonium meatum pter celitatem in dulcedi
ei adno signorum optime nouerant. de quibus iam hoc unum dicendum e. Necesse ei fu
it aliquando fluuium noie uetum subitis atq; inundantibus transuadare. rogauitq; theodorum
qui cum ipo erat ut paululum a suo separaret aspectu. ne nuditatem corpis inuicem
utq; spicerent. Recessit theodorus. mechilomium ille se ipm cum nudare uellet e
rubuit. cogitantem autem eum alteram ripam. utus dumtaxat posuit. rursusq; theo
dorus ut ipe do deuotum transiens ad senem mirari cepit. qd tam uelocitate fluuium